

584 6-423

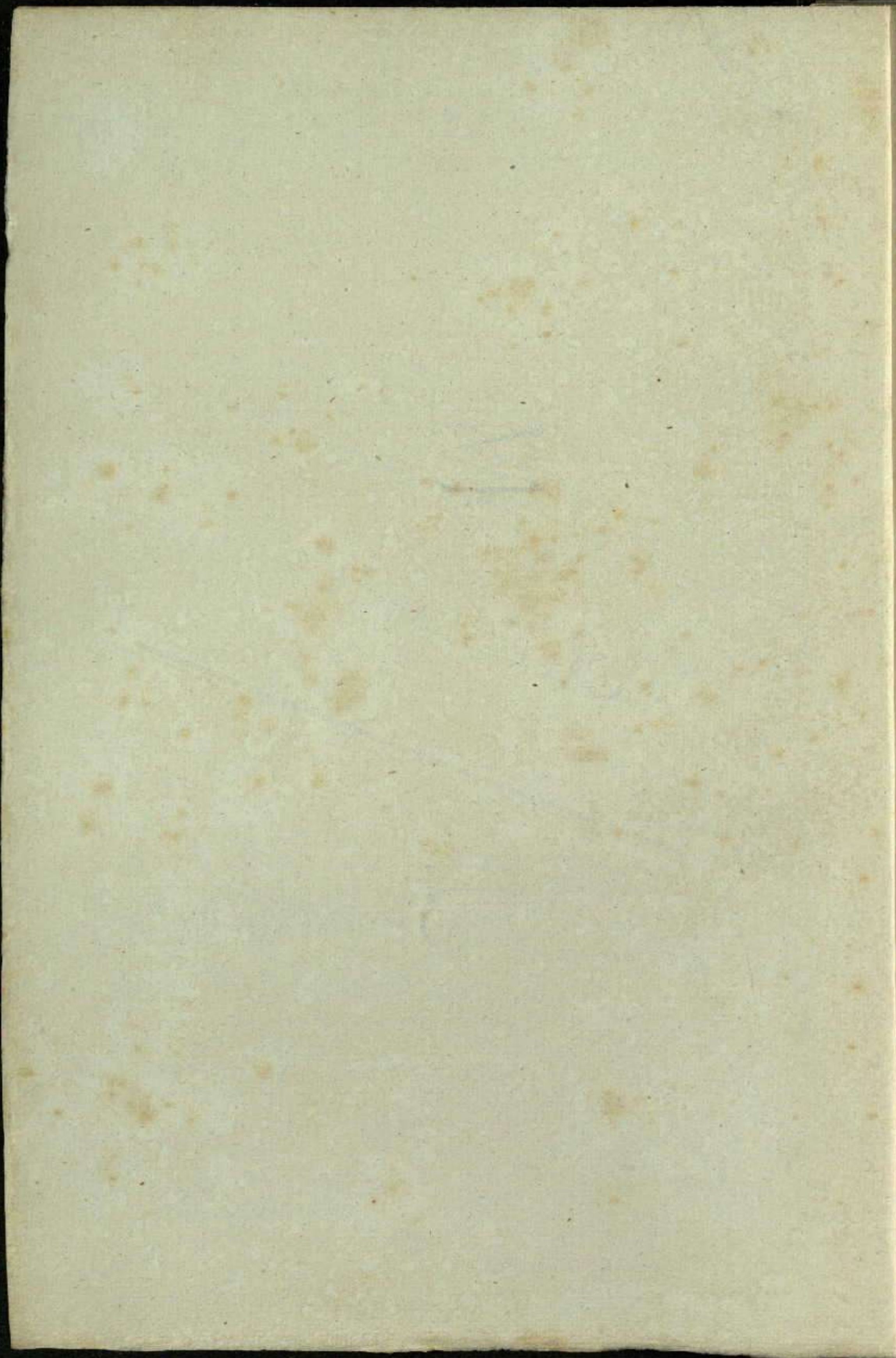
Arm.	Pres.	C.	N
189	1	1	2

Robinson II

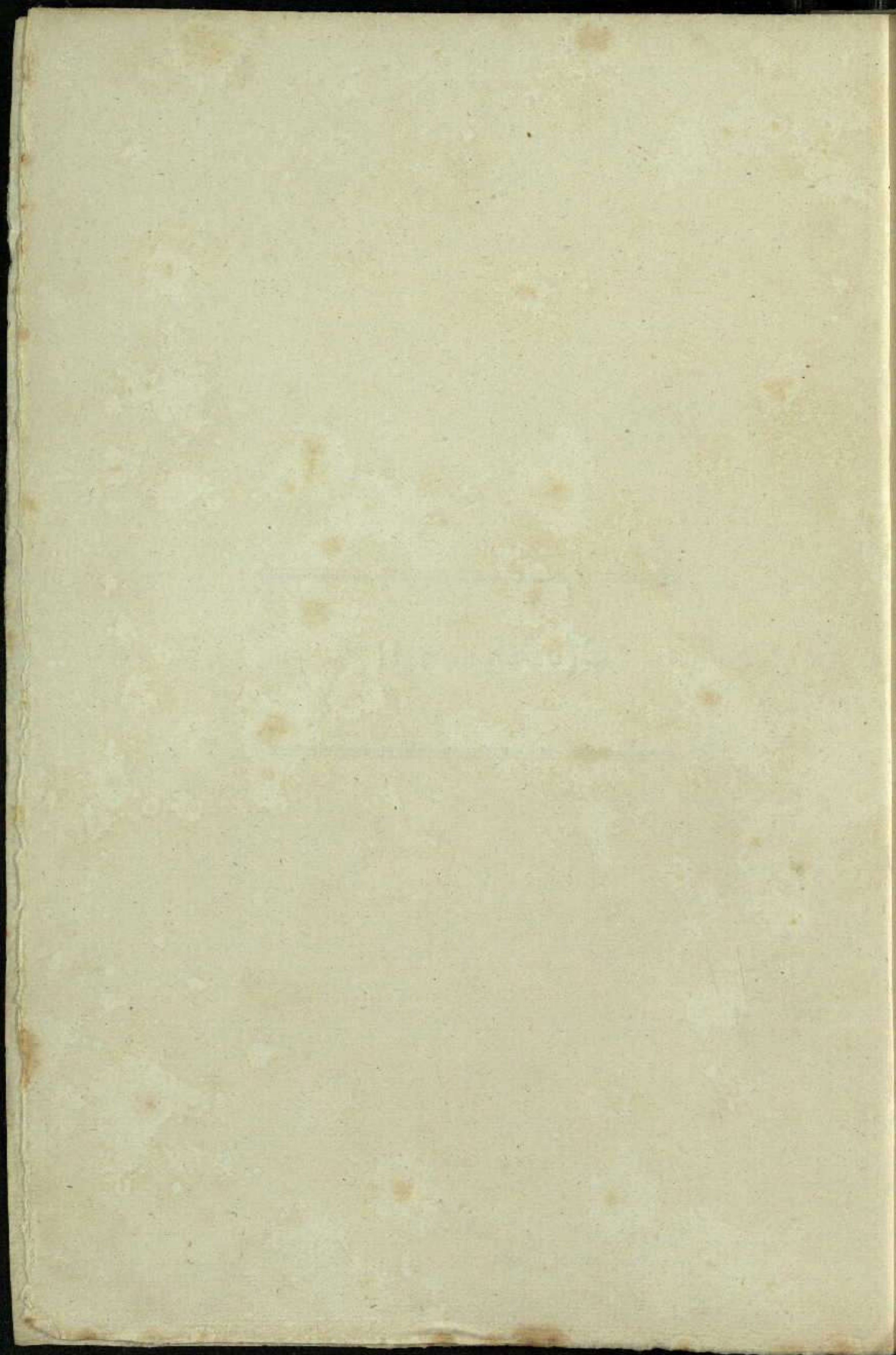
Note unich

R. 319201

Ms. 320

Robinson II

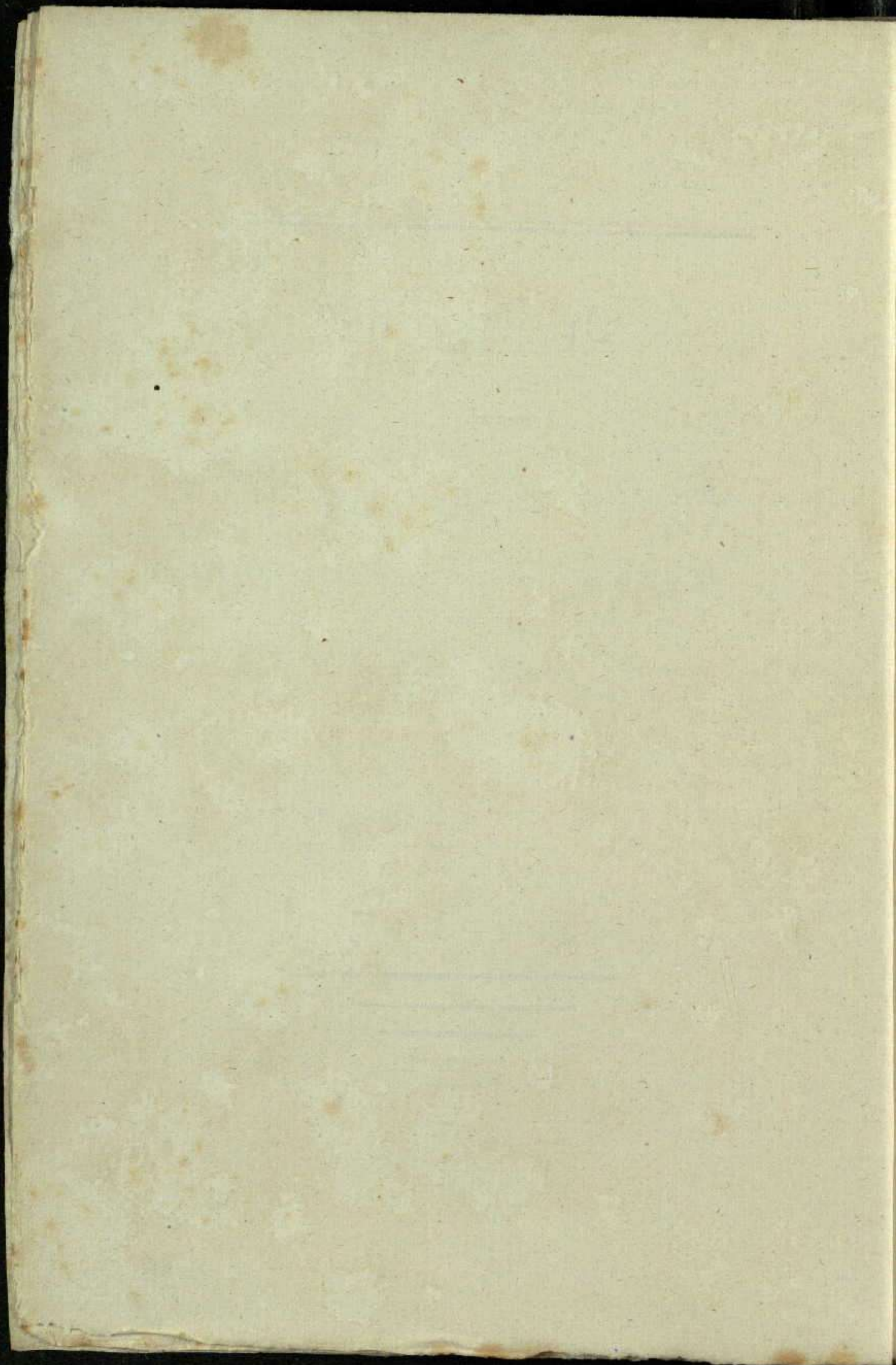

Robinson II

Monoloch comich y estrany en l'acte
 de gran espectacle y en vers catalá
 apariat per

Bernat Pescayre.

(A. Hús y Húderiu)

Advertencias

Epoca _____ Actual.

Lloch _____ Una isla quantsevol inhabi:
= tada.

Dreta y esquena _____ Actor.

Si 's trobés pesada la representació lo tenyor
dizector pot alleugerarla. _____

Robinson te de vestir lo traje tradicional ab
que es pinta el verdader. Tecató y calzas de
pell com los pastozets, goma estranya, abarcas
calsons y sarró. No deixa may lo fusell ni lo
parayguas estrany y tosch d' aquells que per sa

magestat ne diuen de familia.

Dissapte ab lo traje punitiu portant

no mes uns calsetes retallats que sem-

=blin allò qu' ens posem pera nadar.

Lo Mozo te de ser blanch. Sino s'en trova

cap que s'eu pinti un d' aquet color.

Lo gos com se vulgui.

~ Repartiment ~

Robinson II

Sila la seva dona

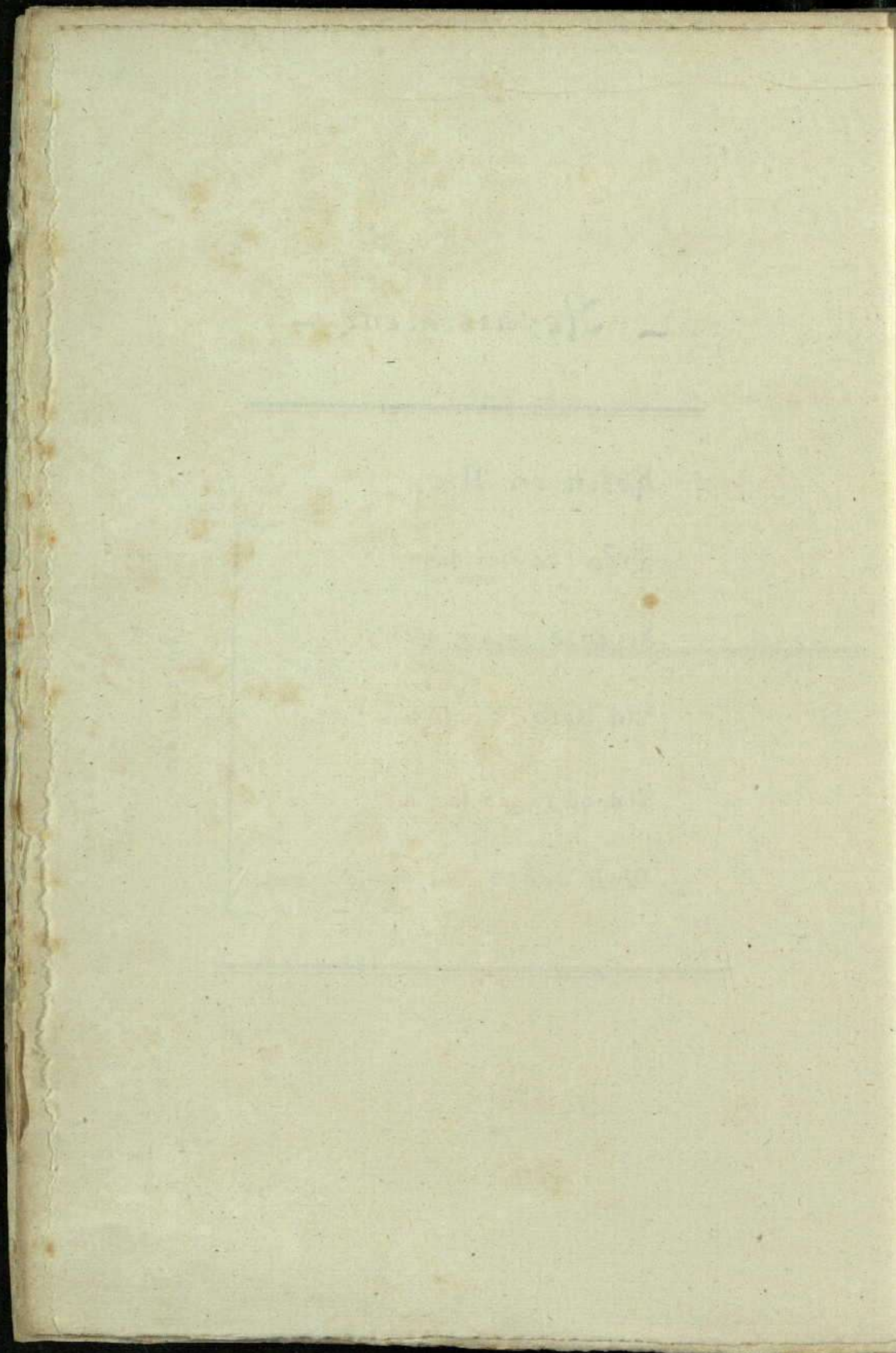
Disapte negre mut.

Un llozo que fa ; bum !

Un gòs que fa ; bub !

Una cabra que menja y calla.

No parlan.

— Mote unich —

Bosch frondós, palmeras, cocos y altres arbres propis del país. La vegetació vigorosa y campant per sos respectes, es a dir, inculta, salvatge. A l'esquerra l'entrada de la barraca que serveix d'habitació a Robinson. Una especie de marge bastant alt arrancant desde la barraca, tanca en cuadro un trosset de terreny. Per medi d'una escala de corda se puja a la muralla. Al fondo cap a la part dreta y estenentse fins als primers bastidors se veu la platja y una mica de mar. Al mitj de l'esca-
nari y ja fora de la terra que fa de tanca hi

ha una cistella gran suspesa que per medi
de las corresponents cordas penja d'un
globo areostatich del que sols se veu entre
las bambolinas la boca de la màniga. La cis-
tella esta subjecte per una corda resistent
a un arbre. Un lloro sobre d'una barra
a la vora del portal de la guta: al seu cos-
tat sobre d'un jas de palla y amarrat per
una cadena un gos y sota un petit cobert
una cabra. En lo circul que s'ha dit una
especie de glorieta formada per arbres no
molt grossos pero ben cuberts. Es de dia y qu'
es crequi lo publich qu' el sol aprata de
valent. Dintre de la glorieta una taula
rustica y dos o tres tamborets del mateix
genero de la taula.

— Escena primera —

Dissapte. apoch "Robinson."

(S'aixeca lo teló antes de la sinfonia. La

orquestra segueix tocant y al seu compàs

Dissapte llimpia un parell de botas en pri-

-mer terme y cenyit al coll com un pitet un

devantal tan gros com pugui ser, es a dir que

l'arrosequi quant s'alsi. Pochs moments despues

l'orquestra va sent mes viva. Dissapte posantse

la mà a l'aurella fent pantalla com s'acostu-

-ma per escoltar millor, darsí a entendre qu'ha

conegut ve'l seu amo y agafant correns las botas

se fica en la cova en lo mateix moment que cama

asi y cama allá de la tauca apareix Robinson i

es a baix, llavors despues de pasarse la mà

p'el cap qu' el te de dur mes despeninat
que las perrucas dels que van de sayons
a las professions de la senmana santa
y despues d' estirarse ab molta nyonya
demostrant ab tot que esta mes aburit
qu' un ingles que trayent un pam de llen:
- qua s' en va tranquil a l' altre barri,
se dirigeix confidenciamment al publich.
Estudihis el com y el modo d' aquesta
presentacio encarregantse en gran ma:
- nera la naturalitat.)

— Escena II —

"Robinson."

(S' entent que s' haura tret lo sarró y
descarregantse al mateix temps del fu:

8

=sell y demés romanos i pero quedantse

no com a descent sino pera preservarse

del sol que pica com s'ha dit ab lo

parayguas obert.)

Se n'ha parlat molt, pro molt

de Mussiu Urban, si ... d'aquell

qu' es va aixecá ab una bomba

y ningú n'ha sabut res.

Convinch que la teua pega

puja més que la d'aquest.

(deyantalos ell mateix)

qu' es mes alta, aixó no's dubta

si va fugir cap al cel ... !

Es clavan tantas butllofas !

Pes qui ho pot saber de cert ...

Porsé es va ficar á dins

untant un xich al porter - - - !

De mes verbas s'en maduran :

La cosa te dos extrems

ó escaparsen ó quedarshi.

Qu' es sa morir ? No pateix.

Pa salvarse ? Qui pot dirnos

si està bé ni malament

y ademés perque s'alsava

veient que feya malt temps ?

No si que sense cap culpa

hi tingut cada tropell !

(ab una sortida de to exageradissima)

Ja set anys ! senyors ! set anys !

qu' aqui 'm tenen.

(después de mirar l'efecte qu' ha

produhit, pera rematarho diu doble

foit qu' avans)

9

He dit ser !

(dirigint una mirada investigadora y ab

ademan de dispensar atentament al públich)

No s' esgarrija, ja hi passo :

pero diguin que n' hi ha un feix.

(tanca 'l parayguas ab tota calma y tranquilat

se 'l posa sota 'l bràs)

Dites que probable es segur

qu' allà en los temps veniders

no faltará un mort de gana

que per lluhirli la pell

escriqui la meua historia

publicantla á módich preu.

Dirà qu' era un home tontre,

panxut, curt de camas, lleig - - -

Si alcansa fassi furrolla
y no hi faltin ninotets
per premi a los noys d' estudi
lo dará l' Hjuntament.

(ab espontaneitat al públich.)

Pero creguim i jo 'ls ho dich,
será un engany manifest ---
No 'n sabran ni aixis ---

(mosegantse la punta del dit)

Mi gota,
jo 'm callaré 'l meu secret.

(exhalant un suspir)

Jamay la posteritat
sabrá 'l motiu --- el perque ---

(donant una mirada a dreta y es =

= quera del escenari sense mouers

en la seva posició)

No ho diria --- ho poden creuzer
 si acàs algú m' escoltés ---
 Mes só ab una isla deserta
 y tot queda aquí mateix.

*(Asentantse en un dels tamborots y com si fes
 visita ab lo públich s' hi dirigex ab toda
 sencillesa y naturalitat fent de manera que
 logui ser escoltat ab tota l' atenció possible.)*

Un dimars --- y quin dimars !
 a la nit --- eran las deu.
 vaig ficar-me a casa meua ---
 un oblit. Jo tunyiner;
 tinch botiga a Barcelona
 al mercat de Sant Joseph.
 Deus --- aquí --- m' en descuydava.

El dimars. el dia aquell
feya justa una senmana
qu' em vaig casar a Bethem
ab una mossa --- La Sila,
si no 'n coneixen cap mes ---
Te mes erit --- ! Alta, rosseta,
Prou --- ! Si tothom la coneix.
I ab el garbo que pesaba
la tunyina, quitant pés !
Jo com poden presumirse
l' estimava de valent.
Sa tunyina --- ? No -- ; la tenda ?
tampoch --- La Sila -- donchs be,
jo venia de brallar-me
ab un patrió fill d' Arenys
que va trovar qu' era rancia ----

No la Sila - - - no juguem !

La tonyina. Eran las deu

quant entrava á casa meua

no portant cap mes anhel

que probarne deseguida

si 'l patró estava en lo cert.

Al tenir la porta oberta

sento una veu - - - no, dos veus,

l' una petita, petita - - -

l' altre de sereno vell - - -

Sortian del totervani :

allá hi tinch el magatzem.

Me vaig pensar qu' eran lladres

segur qu' els passa el mateix.

A las foscas, á palpentas

Baixo poquet á poquet - - -

quant l'escala s'acabà

avanso y avanso més - - -

Los brazos duya estirats

com se fa quant no s'hi veu.

Trovo un bulto - - - toco seda - - -

estrenyo - - - sento un xisclet - - -

La mà guarda un mocador - - -

fugen faldillas, corrents - - -

¡ Ya la mà qu' em quedà libre

de petons me n'hi van fer !

(després d' un gran sospir com si

lo qu' es calla fos molt grave)

Ja saben lo principal

els faig gracia del demés - - -

(com si ab aquestos dos versos digués

tot lo que manca)

No eran lladres de Catalunya,

'm robavan l'honor meu!

El mocadó encare 'l guardo.

(traient el de la pitrera)

Mizin ... de pita.

(enseñantlo)

Es aquest.

El vaig comprar a la Sila

aquell any per la Mercé ...

Y era qui 'm feya petons ...

qui diran ...? El dependent.

El endemà quant despatrava

las minyonas de servey

totas, totas, de mi 's reyan

y 'm signavan fent l'ullet.

¿Podia jo a Barcelona

quedar m'hi ni un minut més ?

No, que no ?

(buscant lo parer del públich)

Oh tota franquessa.

(Ja donat per sentat qu'el públich li

adona la razón)

Donchs vaig ser del seu parer.

A la quieta arreglo 'ls trastos

y a la Habana falta gent.

Velsaqui perque embarcar-me :

perque gixantse mal temps

a pieo va anà 'l vapor.

y mullat de cap a peus

me vaig trovar a aquesta isla

'hont hi visch mes be qu'un rey

puig descontent lo que hi manca

no s'hi trova a faltar res.

13

*(Repensant després de fer un punt final
a lo qu' ha dit.)*

Oh, si - - m'hi falta una dona
y un notari - - - me faig vell - - -
el meu nom qu' es el del pare
fora llàstima es perdés.

*(Disapte surt de la cova va directament cap
a Robinson, s'agenolla devant seu y li agafa
un dels peus pera posarsel sobre el cap, do-
- nant per ferho tan forta estirada que Robin-
- son perd l'equilibri y unas quantes tantines.)*

— Escena III —

Robinson - Disapte.

Robinson =

(seu veurer a disapte)

Voleu fe 'l favor d'estar ?

No m'agradan aquets jochs ---

(girantse y veient a Disapte)

Ets tu disapte ? Celebro.

(ara dona Disapte la gran estirada)

Oy, ay ! està --- ! S'ull de poll !

Que no saps qu'es aquest peu ?

E'ho he dit mes de cent cops ---

Aqui hi falta un pedicuro

en trapat ó en Napoleon ----

s'hi guanyarian la vida.

(pressantli la ma a l'espatlla)

De. Disapte. bon xicot.

(al publich presentantlo)

Es en Disapte --- S'en diu.

(com si aués a dir una gran cosa)

Si vaig posar aquest nom

perque 'l vaig trova --- un diumenje

(uhent satisfet celebrantne ell mateix l'idea)

Es pensament enginyós.

(a' Disapte donantli fusell, sarró y demés)

Desembrassam el' aquets trastos.

(Disapte va prenentho tot fent muecas y bots

d'alegria, quant va a marxar, Robinson

lo detura.)

Te deixas el parasol.

(Si pren Disapte continuant ab la brometa

de saltar: Robinson lo contempla ab carinyo)

Tu dolent: si --- tu antropofago ---

mes ara tu bon xicot ---

(Veyent l'estúpida cara de Disapte que s'el

mira y escolta ab un pam de boca oberta)

Y tu no compendre al amo
y a fé que s'esplica prou.

Si no 't faltés la paraula
conversariam tots dos.

Com la faziam petar

a la voreta del foch --- !

(al publich)

Es mut, no parla : pro hi sent,

li ve d' un susto molt gros.

*(després de llevar un suspir pero
resignat)*

Jo per fé mouzer la llengüa

com els ximples parlo sol.

Que hi farem ?

(a Disapte)

Porta 'l dinar.

(Disapte s'el queda mirant no compre =

= neutro)

Com si digués Elucia --- igual !

No m'enten ni de mitj mot.

(al públich preguntse las mans)

Ja veuran si tinch enginy. ---

HB signos.

(Si signa que vol menjar. Disapte denota

compendreho posantse a saltar. Robinson

al públich molt satisfet.)

Eh ? Que tal ? Prou !

La inteligencia del ventre

la te en complet desavoll.

(Robinson deté a Disapte que va a marxar)

Esperat. Hi vist bolets

a l'entrada d'aquest bosch ---

A la Plauna ab Julivent

es un menjaz dels mes bons.

(Obstant que Disapte se l' mira com
un encantat)

Simoni ...! Com ferli entendre ...!

(buseant la manera y rumiant y
ensejant signes)

Bolets ...! bolets!

(atinanthi)

Si; meus son.

(a Disapte)

Bon amo ne te desitj

de cruspizse ...

(ab digno)

Saps? S' això!

(Procura imitar del millor modo possible)

La forma d'un bolet molts gros. Disapte

salta denotant haverlo comprès y s'en va

corrents cap a la casa. Robinson dirigintse

al públich content de la seva obra)

Ja ho sabria m'entendria

al meu costat s'apren molt.

(Sunt Disapte ab lo parayguas fent saltirons

l'obra y trassa los mateixos signos qu'ha fet

avans Robinson pera demanarli un bolet.)

Fer un bolet, el parayguas ?

(Creemat y clavantli puntada de peu que salva

ab lleugerera)

Fuig del meu devant, mussol !

(Disapte corrents y ab las mans al detrás y lo

parayguas a l'esquena se fica corrents a

la casa)

— Escena IV —

- Robinson -

Y's vol emancipà als negres...!

Res! Y aquest es bon xicot!

Jo l'abono, s'ho mereix.

No s'en troba de millor

si's busca ab una candela:

ben segur m'hi jugo al coll.

Jo sapigués 'hont trovarne

de candelas --! Sempre fosch --!

Lo qu'hi falta en aquesta isla

es un adroguer en gròs.

(al publich)

En Disapte ... ja l'han vist

l'infelis fa lo que pot.

Es tan negre com els negres
 y pel demés un bon noy.
 Com li faig salvar la vida
 á n' á mi m' estima molt.
 M' he descuydat de contarho
 vaig á ferho ab quatre tochs
 Venint de paseig un dia
 sento escandol dintre 'l bosch.
 Eran uns negres qu' estaban
 de l'iberi. Al mitj de tot
 en Disapte fent la cara
 que fa un negre qu' está groch.
 La cosa no era per menos
 el volian fe ab aròs - - -
 Mirin, un d' ells ja 'n menjava
 un trosset que deu n' hi dó

Un palpis de dugas tersas

que li van tallà ab un cop.

(marcant ab la mà de cantell com si

s dougués un cop de tallant)

Reparin si l' veuhen seurez

com s' assenta de cantó,

decantantse cap aqui

(deixant caurer lo cos cap a la dreta)

perque a l' esquerra no pot.

(tornant a reprendre la narració)

Do qu' ho veig els planto tiro;

sentint la detonació

camas ajudeume, els negres

s' embarcan y fugen tots

deixant al pobre disapte

qu' era viu per un retop

A mas camas s'abrassà,
 me las cubri de petons
 no poguent dir cap paraula
 apesaz del seu esforz
 perque 'l susto que va rebzer
 qu' es un susto com n'hi han poch
 la llenga va fe encallarli
 y no li avencan cent bous.

(ab naturalitat donant com l'explicació

de la relació)

Veus aqui perque no parla.

(acostantse cap al lloro)

I qual qu' aquest ausellor.

(el publich baixant al prosceni)

No dirian may lo qu'es!

(després d'esperar la resposta)

Fins m'hi jugo el parasol.!

Es un lloro mut y blanch.

M'era company del vapor

Allavors era vert

y parlava com fan tots

ab mes gracia y mes de presa

que molts diputats a corts.

(Preneut alé pera explicar lo que segueix)

Si ve 'l tornar-se gallina

de tenir sensible 'l cor:

S'impresionà de tal modo

ab l'espatech dels canons

quant demanavam ausili

qu'ara ¿saben que respon

a lo que se li pregunta --- ?

Oo ho saben ? Ja veuran donchs.

(acostantse cap al lloro y fent la veu prima

com se fa)

Llorito. ¿Ja has esmorsat?

Lloro = Bum!

Robinson = Qu'has menjat?

Lloro = Bum!

Robinson = ¿Moltó

peix - - - ?

Lloro = Bum!

Robinson = Qui t'estima?

Lloro = Bum!

Robinson = (al públich)

El's imita be 'ls canons
pero sempre la mateixa
es un riquet enfadós.

(Mentres dura lo dialecte de Robinson ab lo

lloro Disapte ha parat la taula posant
tot lo que deu compondrer lo dinar del
seu amo. Al acabar creyentse no ser vist
agafa una botella y s' posa a beure fi =
= eantre 'l broch a la boca. Se gira Ro =
= binson, s' en adona y li clava una pun =
= tada de peu. Disapte queda ab la botella
a la ma y posantse l' altre a la part
dolorida fa mil ganyotas denotant qu' es
molt viu lo dolor.)

— Escena 5 —

Robinson - Disapte.

Robinson = Sembla t' hi atrapo gormant!

També fas malas partidas?

Tu mal negze, beus del amo

del bon amo? Vamos, digas ---

*(Disapte s'ajup y allarga 'ls braços denotant
implorar clemencia. Encare te l'ampolla a
la ma)*

Com defensarse si es mut
y empunya l' eós del delict?

(esearmintlo)

No fassis aquesta cara ---
el bon amo no t castiga.

Posa a la taula l' ampolla.

*(Disapte no s'ha mogut. Li pren de la ma l'
ampolla la posa demunt la taula y adressa
a Disapte qu' encare esta' en la mateixa
posició demanant pietat.)*

Per marfegas --- ! Espavilat ---

Heaba de du l' dinar.

(Com Disapte no s' mogui de tal com ell

l' ha deixat lo gira de cara a' la cosa

y li venta una clatellada)

Mutis ! trompa ! Desequida !

(detenintlo quant va a' arrencar)

Esperat, sabs el motiu

de perdonarte benigne

y perque t' dinar que dono ?

Perque avuy aquest mitj dia

se cupleixen los set anys

que vaig arribar a l' isla

fentne tants y nou setmanas

que ja no veig a' la lila.

Aquest dinar ademés

es la meua despedida - - -

(Repentsantse, tornantlo a girar cap a' la

casa mirant ell a la taula y signantli lo

que li falta, volent dir qu' ho portí)

Des y torna.

(per ell mateix)

Olo 'ls hi conto:

vuy qu' una sorpresa tinga.

(Disapte estra a la casa)

— Escena VI —

- Robinson -

(después d' asegurarse que Disapte ja s' forá)

Ja s' forá --- huy, airo de negres

no m' fan goix, ni 'l de la riba.

(al públich)

Et vostés si qu' ho diré ;

ab mils treballs y fatigas

m'hi quarnit un armastote

per poguer sorti de l'isla.

Ja ho tinch tot ben disposat-

dino. prench café, la pipa,

faig petarhi una bacayna

y aderi negre y companyia.

*(Senyalant la corda que s'ha dit penja de la
bomba)*

Ollà ... veihen lo que penja?

Es la corda de ma ditxa - - -

Perque diguin si tinch trassa

els ho posaré a la vista.

*(Quant se dirigeix cap al marge surt disapte
ab los ultims plats. Robinson se detura y
diu suplicant y baix al públich los dos versos
que segueixen)*

Es ell ! Per la mort de deu
senyors. el secret no digan.

*(Ja anegada la taula, Disapte queda dret com
un estaquirot. Robinson se li acosta, li posa la mà
a l'espatlla y l'adelanta cap al prosceni)*

— Escena VII —

Robinson. - Disapte.

Robinson: Jo vuy que guardeu memoria
tots los amichs d'aquet dia:
Aquet vespre ja sabràs
lo qu' ara no se t' explica
Miris donchs al seu tiberi
el teu bon amo t' convida,
no oblidantse de la cabra
del lloro, del gos ... la familia.

Vuy que tots s'en recorden,
portals aquí deseguida.

(Ho l'enten Disapte: Robinson despues d'

arrossar les espatllas va a la taula senyala

cuatre puestos imitant sucesivament lo gos,

la cabia y l'loro)

Bub! bub! Bè! bè! bè! bum! bum!

(Ho enten Disapte y com a' cumplir l'ordre)

Es estrany per mes qu'es diga!

Ho quina facilitat

parlo jo las llenguas vivas!

Hixó ve de naixement

no m'ho ha ensenyat cap libre.

(Disapte porta l'gos y l'coloca sobre un banc

=quet ab respaldo posantli toballo al coll;

l'estableta o jar de la cabia se prop de la

tanca y disapte la fa treurer penjantli també

un toballó; acosta el bastó sobre 'l que hi ha

el lloro, al bastó lo cobreix ab un altre

toballó y per ultims s'assenta del modo que

pot en un cantell del banquet que seu el

gós, també va disapte ab lo seu toballonet.

Ja cal que la guardanopia en donqui mitja

dotzena a lo menos, Robinson s'assenta al

mitj en lo rti de preferencia)

Robinson =

(a disapte)

Seu ab mes comoditat;

si 't veyas fas una fila ---

Ja no hi pensava qu' el pobre

no mes pot seure qu' a mitjers.

Me sembla fora del cas

un discurs de pacotilla.

(declamant ab enfasis com si dignés

alguna cosa de bó)

Ja estich en mitj de vosaltres

estimats --- com va di un dia

certa persona qu' em callo

perque 'l seu nom res implica.

(portantse las mans als ulls com si esteis

conmogut, allargant molt los braços y

parantse a cada paraula)

Amichs --- companys --- jo --- vosaltres

jo ---

(cambiant de tó y assentantse ab tota feua:

= quietat. Disapte lo mateix qu' el goi, lloro

y cabis quieti e' immovils durant l' escena.)

Jo tinch gana.

(a' disapte)

Tu, digas

per dinar, avuy qu'ens donas.

(mirant los plats)

Oñico fet en mandonquills ---

Granotas --- ous de tortuga

en mànigas de camisa.

(ab fastich)

Sempre menja la mateixa ---

Lo que falta en aquesta isla

son bèstias d'aquellas grosas

elefants, camells y tigres ---

(Uepante 'ls bigotis)

¡ Qu' en deu sé un bistech de bó

si la carn es ben rostida!

(dirigintse als seus conueusals)

No es vostre amo el que vos parla

es un amich qu' nos estima.

Perque vuy que tot se vessi

y ja qu' estem en familia

vos eantare una cansó

qu' un salvatre la va escriuzer,

y un altre de mes salvatre

va compondrer la musica.

(à Disapte signautli quant veu que no 'l

compreu)

Dona la flauta a n' el amo.

(n' hi allarga una de caña)

Tu, castanyolas repica.

(li dona dos culleras de fusta y las fa

picar l' una ab l' altre i el neque fa

senyal que ja ho ha comprés)

Tu llozo ----

Uloro = Bum!

Robinson = Just el bombo.!

(fent trontollar los cascabels del collar de
la cabra)

Tu faràs las campanillas.

(al gòs)

Tu no tens papé a l'orquestra

ses de publich portat digne.

Atenció: com si l'Europa

se digués clavans la vista.

(Canta Robinson acompanyantls las
castanyales que toca disapte ab la
cullera y la torquilla. y el bombo qu'
imita el Uloro, ell també fa la seva
ab la flauta. El final estrepitosa to-
nada.)

"Broh. Brih.

Erich, eroch.

Droch, drich.

Frich, Froch, "

(als comensals)

Que tal? No es veritat

qu' es una cansó bonica ---?

Mia m llengua de persona

traduhintho un xiquet libre.

(Torna a cantar, igual acompanyament

y l' mateix estrepit al acabament)

(HP terminar Disapte dona salt d'alegria

y balla un xiquet se sent rugir el mar

avant creixent lo temporal de mica en

mica.)

I quin soroll que se sent ---!

Es lo mar que s'enfurisma ---
 sembla sento canonadas ----

*(Parant l'orella ab molta atenció. Disapte ha
 sortit cap a la platja y Robinson puja l'es-
 =cala per veure el mar)*

Ploro = Hum!

Robinson = Cert. Ja las hi sentidas.

Deu sé algun barco qu' es pert.

Forser tindré companyia ---

Des ara que vuy marxar ----

*(Disapte ha arribat a la platja y ficantse una
 mica en dins durt deseguida ab una ampolla
 a la ma que la treta del mitj de las onadas)*

(fent brincs la porta a Robinson)

Qu' has trovat? Qu' es lo que portas?

Una ampolla! Donla, vinga.

Porsé es Vermut, potser zom.

De lo que manca aquesta isla!

(a Disapte que ja l'hi ha donada mentres
l'obra)

Otxo a vegla lo ventrell.

(Oberta qu'es en treu un paper)

Es vuida --- una carta escrita.

(llegintla)

"Som perduts no hi ha esperansa
a bordo de l' Alegria "

(declamant)

Ja trovaran la tristoz
paciencia --- !

(Disapte aixis qu'ha vist que Robinson
havia tret un paper de l'ampolla
sense qu'aguest la deixi de la mà,

fica i dit a dins y n. treu la "Cronica de

Catalunya. ben enrotllada.)

Que fás? Qu' estiras?

Un diari?

(prementlo de Disapte)

Be, "La Cronica --- "

(al públich)

Es el meu, lo progresista.

(content y fregantse las mans)

Sabré que hi ha a Barcelona

y a quin preu va la tunyina.

(Robinson agafa lo tamboret y s'assenta prop

de la bateria pera llegir lo diari mentrestant

Disapte tanca el gos, treu la cabra y posa

el lloro a son puets y surt después del tan-

= cat auantseu cap a la platja, segueix ab

molt d'interès lo curs progressiu de
la tempestat qu' es deica sentir rugint
violentament la mar, bufant lo vent
y llanpegant y tronant bastant so =
(vintet.)

- Escena VII -

- Robinson -

(llegint)

"La palmera de Junqueras
se traslada ---"

(declamant)

Ja's mania:
deu suplic a la farola.

(llegint)

"Mas que sucia esta cotxina

La fuente monumental „

Hebarho no precisa ----

“De la plaza de palacio --- “

Que s'en ha vist de bruticia !

“Se observa gran discordancia --- “

“Hls rellotjes ? Cosa antiga.

“Los empedrados reclaman

mirada muy compasiva ---- “

No miradas, que s' hi gastin

els rals que donan las rifas.

“H los perros que andan sueltos

no se reparte estrignina ---- “

“Y bé, si, fins que mosequin,

a las horas deseguida !

“Los municipales duermen „

Esta' clar i quina noticia !

"Hyer un coche corriendo
aplastó á una pobre niña."

Ya no saben qu' els coches corren
no se porque no vigilan.

"Es muy probable que el orden
se altere en varias provincias."

Dehen ser los que dejunan
per treure als qu' ara s'atipan.

Seguran de Madrid

que el ministerio vacila."

Ya hi tornem? Ho, donchs que deyan
que de crisis no n'hi hauria?

"Un impuesto sobre el aire
es seguro pronto rija."

Font anirem á parar?

"Va á llamarse nueva quinta."

"Se pagaran los cupones
cuando el tesoro permita."
¡Bons consells pels infelisos
que d'ells ne tenen de viuzer!

(parant de llegir ab deixament y fàstich)

Veig que per'nà malament
a'nà mi no'm necessitan.

(aixís que va a deixar lo drac lo seus ulls

se fiesan ab insistencia en un fuetto y la

surpresa se punta en son rostre)

El meu nom!

(pregantse els ulls ab totas dugas mans cloas

com els xicots)

Freguemse ls ulls!

(mirantse y conversantse)

Si qu'ho es!

(apartant lo diari fent com puga

allargar la mà y mirantse'l ab

satisfacció')

Va bona filla!

Hixis en lletres de motllo.

Que dirá? Alguna mentida!

(Llegintlo atentament y ab molta atenció')

"Sa esposa de Pablo Sacas."

(al públich)

Soch jo - - - l'esposa Pa Sila.

(torçant a llegir)

"De ese Robinson segundo - - -"

(parant de llegir y satisfet)

Et call de Rey ja m designan.

(llegeix)

"Que sin causa ni motivo

La abandonó con perfidia ----

(rodant el cap)

Sin causa --- ? 'm sembla --- be, vamos,

li pasés al periodista ----

(ab un suspir donant molta importancia

a la fase)

Mixis escriuen la historia !

(coma a llegir)

"Que no obstante las pesquisas

el lugar en que se hallaba

nadie saberlo podia ---- "

(ab naturalitat s' esclama dirigintse al

públic indicant qu' en poden respondrer.)

Ells m' haquessin buscat be !

No m' hi mogut d' aquesta isla.

"Por conducto fidedigno

ha llegado a mi noticia
que ha fallecido en la Habana.

Si qu' ho sap de bona tinta !

"El objeto de obtener
de defuncion la partida
saldrá hoy esta mañana
en el vapor Alegria.

A su vuelta en Barcelona
terminaran sus desdichas
contrayendo un nuevo enlace
que esperamos Dios bendiga.

*(absantse en futismat y lleuant de
reves lo diari)*

Donchs no ho esperin --- no, eá !

(don altre un cop al pit)

Es en Jacas el qu' ho priva.

(después d'un segon de pausa)

La jugada va ser crespà
 però deixar que tranquila
 ella s'casés ab un altre
 estantne jo ple de vida
 fora ja no tenir modos!
 Vaya una bava tindria!
 I deu ser lo dependent!

(al públich, baixant la ma plana y estesa

com indicant sota terra y traientre'l moça:

=dor de pita y enseyantlo estés)

Recordan baix la botiga --- ?

(decidit anantreu cap a l'escala)

Oh corxe! No, ay, a la bomba!

(al ser ja al costat de la sistella que

penja del globo)

Cap à Barcelona filla.

Per caure al caure de casa

avans que pugui la Sila

fer qu' en Jacas lo seu nom

sigui un nom que fassi viure.

Com un llamp hi tens d'anar ---

(llampegar)

En parlantne, desequida.

Ab els cuartos may no passa

crech que s' amagan si s' cridan.

(fa un nou llampegar mes cargolat)

Quin un !

(semyantse)

Sant March, santa Creu !

(dientho de bona fé)

Sobre tot en aquesta isla

per posarhi para-rayos

un Corrons s'hi necessita.

(parant la mà)

Comensan à caurer gotas.

Ora à joch com las gallinas

la marxa empendrè quant pari.

(Disapte qu' estantse à la platja ha de =

= mostrat qu' ha vist alguna cosa que lo

sorpren come cap à la tanca y aixis

que Robinson se dirigeix à la casa se'l

veu devant fent buncos y demostrant que

lo segueixi, Robinson no l'entent. Neque

l'horizont, tione, llampaga y brama el

mar)

(à Disapte)

Bó, que tens? Que fas el ximple?

— Escena VIII —

Robinson - Disapte.

Robinson = Estàs content perque plou?

Vaya uns gustos!

(Disapte li estira la mà per enportarsel.

Robinson s' incomoda)

Oïeu te dich!

(el neque torna a redablar sas ins -

=tancias)

No t' entench, parla si vols ---

tan ganassa y res saps dir!

(recordantse qu' es mut)

Sobre xicot! No hi pensava!

(Disapte li te la mà fortament

agarrada)

No m' estrenyis la mà aixís!

Que voldrà? Potser qu' hi vagi.

Arueyam!

(Li figura que si vol qu' el segueixi, el negre

pega brinco el alegría volent dir que si)

Valgam l' enginy --- !

Haurà vist una altre ampolla ---

Ella fos de manasqui ---

(a' Disapte que s' impacienta)

Sassa negre qu' el teu amo

el bon amo t' va seguint!

(Robinson lo gira cap a' la platja donantli a' en-

tendreer qu' ell lo segueix. Disapte puja per l'

escala. Robinson al seu detras, lo primer corre

a' la platja, lo segon s' ho pren ab mes cautasa.

mentres puja l' escala diu lo que segueix.)

Si agafó una calapandria

t'has de recordar de mi

(anant a la platja)

Perque cores d'aquest modo?

Que deu ser lo qu'hanza vist?

(Disapte s'en entra a' dins com si's tira

dintre la mar. Robinson sol a' la platja

seguint las maniobras de Disapte com

indica lo soliloqui)

— Escena IX —

Robinson *sol.*

Ja's a l'aygua ... No s'hi pensa

Y com neda mar endins.

(Cridant ab las mans feut bocina)

Mira que fa mala mar ...

Si t' ofegas no tenint
casas de socorro t' morz ---

(transició)

Alíxo es lo que falta aquí
res més ----

(mirant ab interés)

Qu' es allò? Una barca ---

(Seguint ab anhèl creixent lo que se suposa

fa disapte)

La toca --- La tè --- ja 's dins ---
Duya zems --- boga depressa ---

(fentse pantalla ab las mans)

Al popa crech descubrir
un fardo --- no, es una dona.

(content)

Lo qu' em faltaba, ja ho tinch.

S'aburrirme s'ha acabat.

(repensantse)

Ey! S'enten si fa per mi ---
qu'encare qu'em vegi sol ---
no'm llenso aixis com aixis ---

(al publich)

En disapte es un gran home
es un negre de profit ---

(ab molta indiferencia donantse to)

Si faré doná una creu.

Prou n'han donat mes de mil ---
que no son tan merescudas ---

(d'improvís com repensantse)

Qu'empato llo? Des que dich ---
Si li davan qu'en faria!

(senyalant que va despullat)

Mont la porta l' infelis ?

(Roda per l' escenari un barril que

lleusau las olas; en la tapau s' hi

llegeix en grossos caracters "fragil.")

Qu' es això que ve rodant ?

Un mort !

(esverat)

Deu meu !

(soregat ja coneixentho)

Ojo, un barril.

(inspeccionantlo)

É un lletzero, veyam ---

(ajupintse per llegirho)

"Fragil."

(apartantseu ab tiendo)

Ojo ho loquem si es trencadis.

(tornantse a mirar el mar)

Quina manera de correr
avansa mes qu' el carril ---

(cridant fort per donarli animo)

Apa disapte embrensida
que ja 's nostre; Teu vuy dir.

(arriba ab furiosa embrensida, enso-

-vrautse tota la quilla en l' arena

una llanxa dintre la que hi ha di-

-sapte qu' es repenja ab un rem da-

-vat a terra y a' mes una dona de-

-mayada)

— Escena X —

Robinson - Disapte - Sila.

Robinson = .

(content avant a' mirar la dona de la

llanxa)

Veyam lo trobo qu' has fet.

(ja al costat de la llanxa)

Desmayada, pobre dona ---

Es de devò, y --- sembla guapa.

y ---

(coneixentla)

Que veig ! Misericordia !

es la meua --- si --- la Sila ---

*(agafantla de las mans y cridant fort**per feda tornar en si)*

Soch jo --- si, eà --- no's retorna --

(al publich ab tota confiança)

El·la ! Devia pensar mho,

diu fragil aquesta bata,

donchs no podia ser lluny ---

(dantse un cop al front per haver

atinat en lo que diu)

Oll' acut ara à la memoria :
he llegit qu' es va embarcar
en el vapor de l' ampolla - - -

(pensant pero qu' es noti vacilació fins

que pensa emportarsela ab ell)

Que faré ? Com retornarla - - -

Si no tinc cap cosa forta - - -

On l' emporto ; d' aquest modo

y en l' ayre dins de la bomba

tornará en si ; m' regoneix

y un abràs tot ho perdona.

(al negre qui esta mirantse à la sila

com un encantat)

Ajudia negre al teu amo :

Et encantas com un tanoca.

*(L'agafau entre tots dos y la trasladau a la
cistella)*

Ten euidado a ferli mal - - -
per lla, la dreta - - - ten compte - - -

(L'han colocada sens qu'ella 's retorni)

Ja la tenim colocada

(ficantshi ell)

Otra jo - - -

*(Disapte també va a ficarshi pero Ro =
= binson li priva)*

Tu - - - noy perdona.

El puesto es just per nosaltres,
ens convé molt està a solas

*(El negre aba las mans en ademau
suplicant Robinson que ja ho ve tot)*

ameglat se disposa à tallar la corda)

O deu! Sigas bon minyó
y sobre tot feste un home.
Ja t' escriuré desequida
qu' arivem à Barcelona.

*(En lo mateix moment que te la ma
abada per tallar la corda se repensa
de bursada)*

Pes me deixava l' paraygas
y m' en vaig cap à las boyzas.

(baixa de la bomba)

Si no hi penso nos posavam
de seguir com una sopa.

*(S'en va à la casa, lo negre ab disimulo
y despues à las claras va seguint los seus
moviments quant lo veu entrar dins de*

la casa se fica ab resolució dins de la
 cistella talla la corda y la bomba s'alsa
 ab lentitut. La Sila continua encare des-
 -mayada. Robinson surt de la casa en
 aquest moment ab lo parayguas osta
 l'aixela)

Otra si que vinga pluja !

(mentres puja l'escala)

Quina sort trovar la dona !

(Al arribar al punt que era la bomba veu
 la brometa que li ha fugat el negre
 que s'el veu arreglant lo necessari
 pera fer l'ascensió)

Que fais ? Ah, pillat !

(Penja una corda de la cistella. Robinson
 l'agafa y s'hi repenja)

Esperat !

Veyas d'anarren --- ¡ay pobre !

No no puch pas aguantarho ---

(fent moltes forsas)

La mà m sega aquesta corda.

(Disapte va anant lleuant objectes pera

alleugerar lo eove, la Bomba mes y

s' en emporta a Robinson qui en va

procura estivar los peus pera tocar

a terra)

Perdo terrenno --- Disapte !

No puch mes y s' em emporta ---

(criclant fort y fent anar violentament

las eanas)

Padres, socorro --- asistencia ---

que se m' enduhen la dona ---

Guardias civils aquí faltan
ab dos n' ni havia de sobras.

*(Ha pujat mes la bomba no pot mes
Robinson, la corda li escapa de la
ma y cau en terra, la bomba desapa-
reix entre las bambolinas)*

Pataplum!

(posantse las mans al detras)

Ay!

*(S'alsa al cap d' un mica y din ab de
falliment pero conformat)*

Ja està l'est!

*(Mirant al enlayze cap als bastidors de l'
esquerra qu' es pera allà hont se de de-
sapareixer lo globo)*

La Sila veig qu' es retorna ---

ell li té la ma --- li besa ---

ella viu com una boija.

(Cridant fort per ferse sentir d'ells)

Sila ! Silera ! És un negre !

Ojo t'el crequis ! A mi escolta !

(cridant y ab solemnitat)

En nom de la lléy te mando

que vinguis ab el teu home ---

(transició)

En disapte m fa muecas ---

(fent moure la ma amenaçant y

cridant fort)

Ah, si pujo ---

(transició)

Encare hi torna ;

ella també ; si, tots dos.

(tomant à cridar)

Grandissims pocas vergonyas !

(Mouvent de d' un canto y d' un altre alsantse

de puntetas y mouent lo cap)

Desaparegut ! No 'ls veig !

(Després d' exkalar un fondo suspir se

dirigeix al públich ab posat que fassi llai =

= tima pero al mateix temps beu confort =

= mat)

Aqui tenen la meua obra :

Set anys, set, hi he treballat

y quant ja feta la bomba

esperava satisfet

qu' em duqués a Barcelona

y la sort per protegir-me

arivà 'm feya la dona,

un negrot que creya tonto
à totas dos se m'emporta
deixantme, vostès ja han vist
aixis, ab un pam de boca.

(Com no sabent avenirshi)

Er veyá Negre. Disapte
pero no tant; Quina tropa!
Qu' es aixó d' emanciparpos?
Mes esclavitut, el doble.

(Com si s' ho tirés tot a l'esquena)

Que hi farem, resignació
sinó de bon grat per forza.

(Va a la casa mes antes de verhi se repensa)

y s' dirigeix al públich baixant al prosceni)

De que estiga divertit
tenint grata companyia

vostés logran si ab porfia

41

aqui venen cada nit.

Y si sento lo burgit

qu' es promou picant las mans

será que vostés humans

s' enearnegan de di al mon

qu' aquest Robinson segon

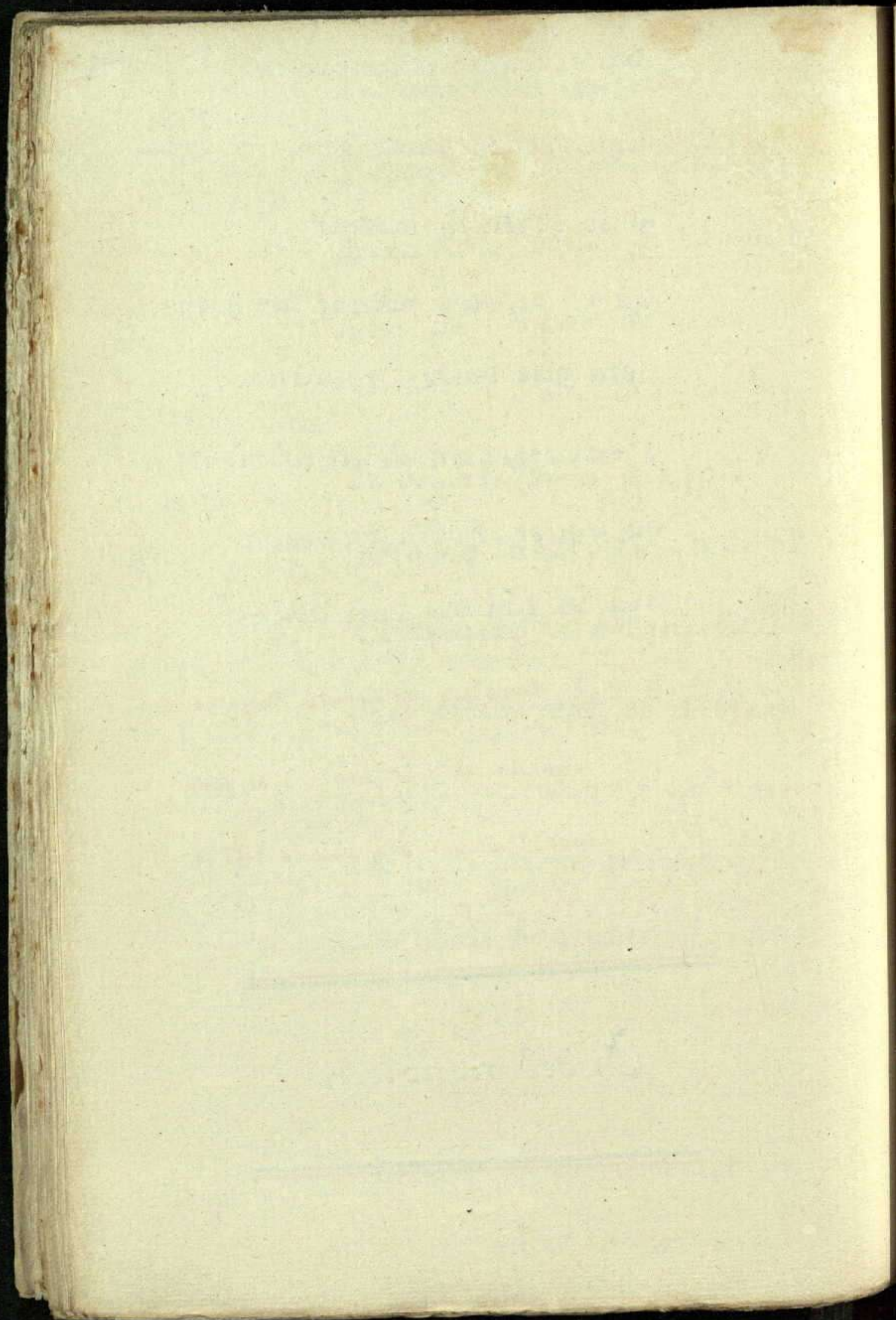
ara es tan viu com avans.

(Se despedix molt cortés trayentse lo

sombreo. va á la cova y s' hi fica

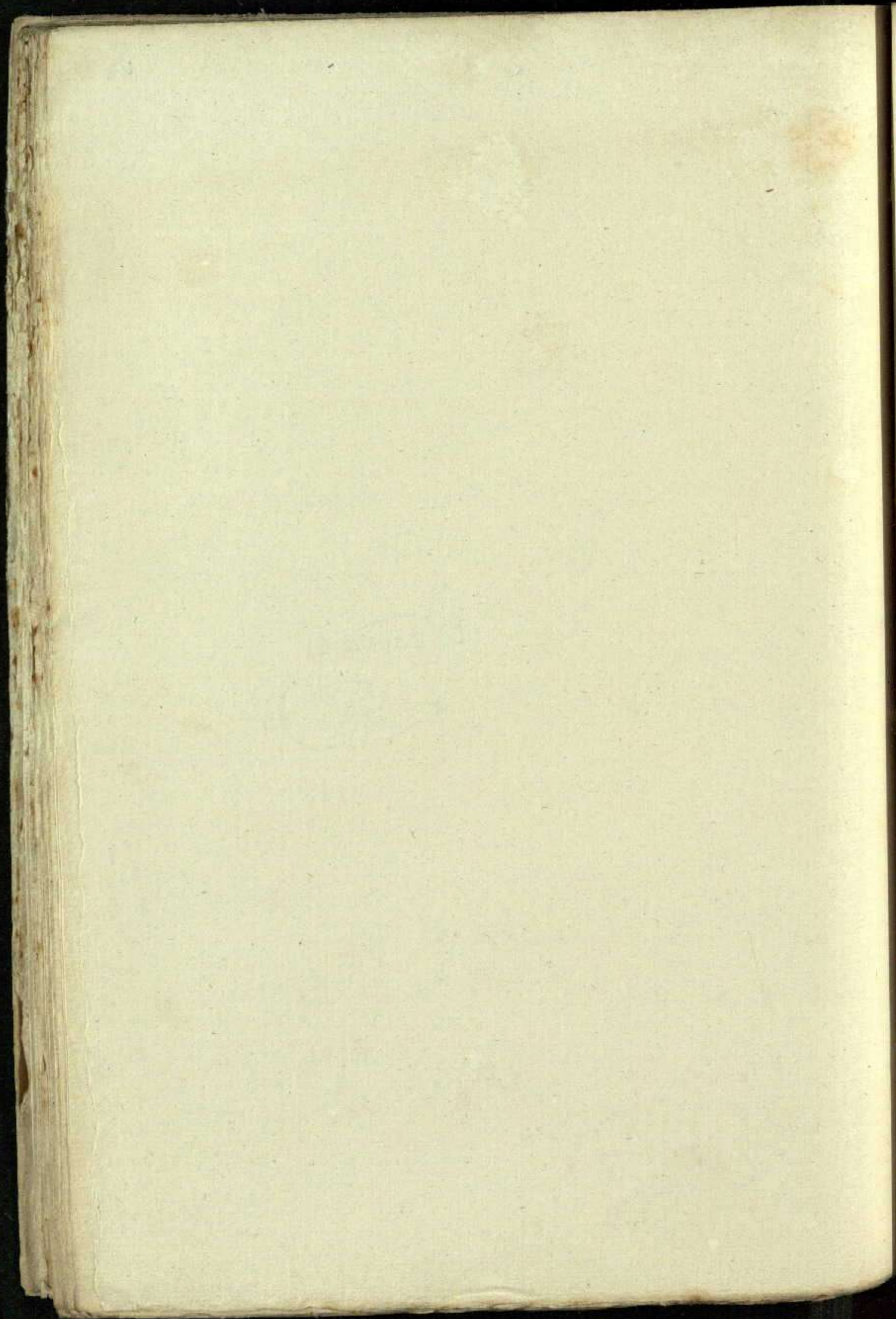
toca l' orquesta y cau lo teló.)

Fi del monòlech

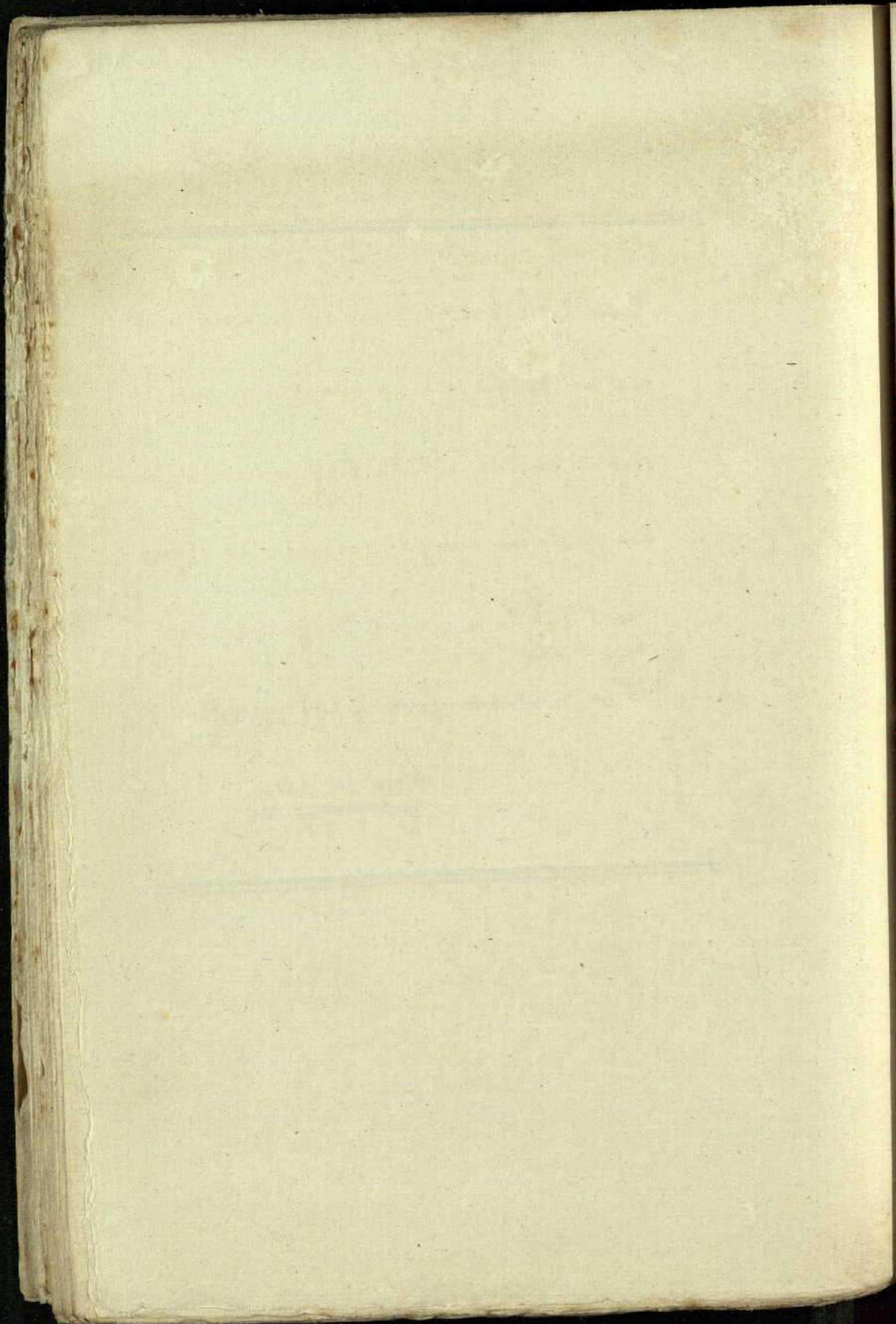
Es copia de

B. VII.

Sota 'l titol tindria que dir primera part
això vol dir que n'hi ha mes d'una, aixís
serà si aquesta aguada puig ja tinc algun
vers per la segona y l'acabaré ó no segons
veigi l'exit de la present. Vingan aplausos
que no mancaran parts y mes parts.

Nota del autor.

Obras del mateix

autor.

(Próximas á surtir)

Robinson II *(segona part)* en 1 acte.

Casat ... ! *joguina* en 1 acte.

Voltaal ... ! *estiraboch* en 1 acte.

1006687431